

ВІЙНА РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ

Щоб Україна вільною була!

У цей важкий і доленосний час боротьби України за своє майбутнє я в думках все частіше повертаюсь до часів після Другої світової війни. Війна закінчилася та не закінчилася боротьба за вільну незалежну Україну. Почався новий, жорстокий етап протиборства – підпільні загони спротиву советській владі, арешти, тюрми. Я згадую тих, старших за мене, відчайдушних сільських хлопців, які без вагань включилися в боротьбу за вільну українську державу.

Серед них був і мій земляк **Микола Яцків** (1928–2017), якому довелося після війни пройти муки та випробування колимських таборів та спецпоселень. Але не втратив віру відважний борець за Україну. У своїй книзі «Терниста дорога. Спомини» (ПП В.О. Данилюк, Бурштинська друкарня. 2010. 24с.) він згадує:

**Нам доля випала важка:
Боротися в ОУН й УПА,
Пройти крізь тюрми, табори
Ще зовсім в молоді роки. ...
Цей шлях святої боротьби
Ми з честю до кінця пройшли**

та присягається: «*щоб Україна вільною була, служити їй буду все своє життя*».

У поетичних рядках Микола Яцків згадує про тяжку долю України, про її багатовічну боротьбу за кращу долю:

**Не раз вороги її плондрували,
Палили вогнем і людей убивали.
Та їм не вдалося народ наш зламати,
Убити ідею й асимілювати.**

**Більш як три століття він боровся, як мій,
І в цій боротьбі він таки переміг.
То ж схилимо голови перед пам'яттю тих,
Хто життя віддав за нас всіх живих,
За Українську ідею, за наші права,
За те, щоб Україна вільною була.**

Починаючи від 1991 року Україна крок за кроком, перемагаючи труднощі та невдачі, прямує до цієї заповідної мети – вільна, незалежна, сильна держава. Але наш споконвічний північний ворог протягом віків не заспокоювався, прагнучи знову і знову перетворити Україну на свою колонію. Та цього разу він напевно прорахувався, не усвідомивши в стократ збільшене прагнення українського народу до свободи, шанування моральних цінностей та входження нашої держави до цивілізованого світу.

Сьогодні ми всі одностайно віримо в Українську національну ідею про вільну, процвітаючу державу. Перемога буде за нами, бо в своїй ненависті до ворога та в своїй вірі в перемогу ми об'єдналися, як одна родина. Наведу поетичні рядки колеги-фізика **Олександра Габовича** на цю тему:

**Поет правий: коли важкі хвилини
Кладуть на серце відбиток гіркий,
Лише чуття єдиної родини
Врятує, хоч і сиплються зірки.
Ми всі – одне, і разом жити треба,
І попри гнів, і попри щирий жаль.
Не тільки смерть на нас упала з неба,
А й заповіту грізного скрижаль.**

**У нім слова, пекучі, мов отрута,
Там клятва і прокляття водночас,
Там ненависть, розжарена і люта,
І там любов, що об'єднала нас.**

10 жовтня 2022 року

Так, ми віримо в нашу перемогу, віримо, що московський агресор потерпить нищівну поразку і більше ніколи не загрожуватиме світовому правопорядку.

З вірою в серці я вітаю авторів та шанувальників «Світогляду» з Різдом Христовим. Святом, яке знаменує собою перемогу Добра над Злом. ■

Ярослав Яцків

**Ярослав Мацелюх. Україна воскресла.
Полотно, олія. 1991 р.**